

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 73 PŽ-5902/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Gorana Aralica Martinović, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA SEGESTICA d.o.o., OIB 89899500413, Sisak, Quirinova 8, kojeg zastupa punomoćnica Đurđa Dragović-Grahek, odvjetnica iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Đurđa Dragović-Grahek i Bojan Grahek u Kutini, protiv tuženice REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Sisku, Ferde Hefelea 57 (obilaznica), radi isplate iznosa od 52.280,00 kn, odlučujući o žalbi tuženice protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2034/2019 od 5. studenog 2021., 18. ožujka 2022.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2034/2019 od 5. studenog 2021. u točkama I. i II njene izreke i sudi:

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženoj REPUBLICI HRVATSKOJ, OIB: 52634238587, u roku od osam dana isplatiti tužiteljici STEČAJNOJ MASI SEGESTICA d.o.o., OIB: 89899500413, Sisak, Quirinova 8, iznos od 52.280,00 kn zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 1. srpnja 2014. do isplate, po stopi koja se za razdoblje do 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena“.

II. Nalaže se tužitelju STEČAJNA MASA SEGESTICA d.o.o. Sisak, Quirinova 8, da tuženici REPUBLICI HRVATSKOJ naknadi troškove postupka u iznosu od 7.125,00 kn (sedamtisućastodvadesetpet kuna) u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja naloženo je tuženoj Republici Hrvatskoj, OIB 52634238587, u roku od osam dana isplatiti tužiteljici Stečajnoj masi Segestica d.o.o. OIB 89899500413, Sisak, Quirinova 8, iznos od 52.280,00 kn zajedno sa zateznim

kamatama koje teku od 1. srpnja 2014. do isplate, po stopi koja se za razdoblje do 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena (točka I. izreke). Naloženo je tuženoj u roku od osam dana naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 12.854,50 kn (točka II. izreke).

2. Tako je prvostupanjski sud odlučio o zahtjevu za isplatu iznosa od 52.280,00 kn koji je prisilno naplaćen uz obrazloženje da je ovrha na novčanim sredstvima dužnika Segestica d.o.o. - u stečaju provedena na temelju, pravomoćne i ovršne presude Prekršajnog suda u Sisku poslovni broj Pp-VII-G-27/2010 od 4. travnja 2011. protivno odredbama čl. 98. i 206. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12; 133/12, 45/13, 71/15; dalje: SZ-a) te se ne može smatrati valjanim stjecanjem u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Odluka o trošku parničnog postupka donesena je na temelju odredbe članka 154. stavka 1. i članka 158. stavka 1. Zakona o parničnom postupku.

3. Protiv prvostupanjske presude u cijelosti žalbu je podnijela tuženica iz razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava predlažući da ovaj sud prvenstveno odbaci tubu ili preinači presudu i tužbeni zahtjev u cijelosti odbije, a podredno presudu ukine i vratiti na ponovno odlučivanje. Traži troškove žalbenog postupka u iznosu od 1250,00 kn.

4. Tužitelj nije odgovorio na žalbu.

5. Žalba je osnovana.

6. Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi (članak 365. stavak 2. Zakona o parničnom postupku „Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP) i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13 i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP), ovaj sud nalazi da je pobijanom odlukom pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

7. Predmet spora je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 52.280,00 kn sa zateznom kamatom od 28. travnja 2014.

8. Tužitelj svoj zahtjev činjenično temelji na institutu stjecanja bez osnove iz odredbe članka 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; dalje: ZOO) na koju osnovu se izričito poziva zahtijevajući ispunjenje izvanugovorene obveze na vraćanje stečenog bez osnove.

9. Prema odredbi članka 1111. stavka 1. ZOO-a stjecanje bez osnove postoji kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj

prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, pa je stjecatelj dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Pod prijelazom imovine razumijeva se i stjecanje koristi izvršenom radnjom (stavak 2). Obveza vraćanje odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala (stavak 3).

10. Nije sporno da je presudom Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske poslovni broj GŽ-3945/2011 od 12. ožujka 2012. potvrđena presuda Prekršajnog suda u Sisku poslovni broj Pp-VII-G-27/10 od 4. travnja 2011. u odnosu na prvookrivljenu pravnu osobu Segestica d.o.o i drugookrivljenika Amira Ferizovića koji su oglašeni krivima te im je izrečena novčana kazna.

11. Nije sporno da je subjekt pod nazivom Segestica d.o.o. - u stečaju brisan u Registru rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-14/13830-1 od 30. lipnja 2014., s time da je rješenjem istog Suda poslovni broj St-49/2011 od 14. travnja 2014. obustavljen i zaključen stečajni postupak nad prednikom tužitelja.

12. Okolnost što je nad prvookrivljenom pravnom osobom otvoren stečajni postupak, ne oslobađa prvookrivljenu pravnu osobu prekršajne odgovornosti, a s obzirom na to da je člankom 59. stavkom 2. Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj: 107/07, 39/13 i 157/13) određeno da prekršajna odgovornost pravne osobe prestaje prestankom njezina postojanja, a u slučaju postojanja njezinih pravnih sljednika, za prekršaj odgovara njezin sveopći pravni sljednik. Odredbom članka 4. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15) određeno je da trgovačko društvo gubi svojstvo pravne osobe brisanjem iz sudskog registra iz čega proizlazi da prekršajna odgovornost Segestica d.o.o., Sisak nije prestala trenutkom otvaranja stečajnog postupka.

13. Nije sporno da je na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske na temelju predmetne pravomoćne presude Prekršajnog suda u Sisku poslovni broj Pp-VII-G-27/10 od 4. travnja 2011. u postupku podnošenja zahtjeva za izravan naplatu koji je dostavljen FINA-i za provođenje ovrhe na novčanim sredstvima naplaćen iznos od 52.200,00 kn.

14. S obzirom na navedene činjenične okolnosti sporno je ima li tužitelj pravo na povrat iznosa koji mu je prisilno naplaćen radi zabrane ovrhe i osiguranja protivno odredbama članaka 98. i 206. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15; dalje: SZ).

15. Odredbom članka 98. SZ-a propisana je zabrana da nakon otvaranja stečajnog postupka pojedini stečajni vjerovnici ne mogu protiv dužnika tražiti osiguranje ili ovrhu na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu niti na drugoj imovini.

16. Odredbom članka 206. SZ-a propisano je da čim stečajni upravitelj prijavi nedostatnost stečajne mase za pokriće troškova stečajnog postupka ili za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase nije dopuštena ovrha radi naplate obveza stečajne mase iz članka 205. Stečajnog zakona.

17. Iz stanja spisa proizlazi da bi tuženik bio stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda, koje se namiruju nakon tražbina viših isplatnih redova, (članak 72. SZ-a). U skladu s odredbom članka 72. stavaka 1. t. 3. SZ-a novčane kazne za kazneno ili prekršajno djelo kao i takve sporedne posljedice kaznenog ili prekršajnog djela kojima se nameće obveza plaćanja novca spadaju u niži isplatni red.

18. Također, iz stanja spisa (oglas na str. 31. spisa) proizlazi da je Trgovački sud u Zagrebu rješenjem poslovni broj St 49/2011 od 14. travnja 2014. obustavio i zaključio stečajni postupak nad dužnikom zbog nedostatnosti mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase na temelju odredbe članka. 204. SZ-a, nakon čega je dužnik brisan iz sudskog registra.

19. U konkretnom slučaju zahtjev za izravnu naplatu podnesen je na temelju pravomoćne i ovršne presude Prekršajnog suda u Sisku poslovni broj Pp-VII-G27/2010 od 4. travnja 2011., dakle, temeljem valjane pravne osnove koja je nakon žalbenog postupka stekla svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti.

20. Naime, zahtjev za izravnu naplatu dostavljen je FINA-i, tijelu nadležnom za provođenje ovrhe na novčanim sredstvima sukladno Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 91/10, 112/12). Prema odredbi članka 4. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 6/13), osnovu za plaćanje za koju FINA prema propisu kojim je utvrđena osnova za plaćanje utvrdi nemogućnost izvršenja (npr. otvoren stečajni postupak nad ovršenikom), FINA će vratiti podnositelju uz obrazloženje razloga za vraćanje. Dakle, činjenica otvaranja stečajnog postupka nad Segestica d.o.o. trebala je biti od utjecaja na postupanje FINA-e, pravne osobe koja sukladno članku 3. Statuta Financijske agencije za svoje obveze odgovara cijelom svojom imovinom. Prijenos zaplijenjenih sredstava nastupio je po proteku roka od 60 dana od dana zaprimanja zahtjeva za izravnu naplatu na temelju ovršne isprave nakon što je FINA izdala nalog banci o prijenosu tih sredstava.

21. Na temelju odredbe članka 209. stavka 5 Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20), primjerak zahtjeva za izravnu naplatu FINA dostavlja se ovršeniku, koji na temelju članka 210. stavka 1. može iskoristiti pravne lijekove i predložiti sudu da donese rješenje kojim će se naložiti odgoda izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava, odnosno rješenje kojim će se pljenidba i prijenos proglasiti nedopuštenim. U konkretnom slučaju, ovršenik, ovdje, tužitelj, nije, a mogao je, iskoristiti pravna sredstva koja su mu stajala na raspolaganju u ovršnom postupku.

22. Međutim, kad je tuženik naplatio novčanu tražbinu na temelju ovršne isprave njegovo stjecanje nije protivno odredbi članka 1111. ZOO-a. To znači samo da je tuženik, koji je u odnosu na to potraživanje bio tužiteljev stečajni vjerovnik koji

se namiruju nakon tražbina viših isplatnih redova, to potraživanje mogao ostvarivati kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda, a ne na način kako ga je ostvario. Pravna osnova time nije otpala, a prijelaz tužiteljeve (ovršenikove) imovine u imovinu tuženika (ovrhovoditelja) ima osnovu u odluci suda (presuda Prekršajnog suda u Sisku poslovni broj Pp-VII-G 27/2010 od 4. travnja 2011.) Drugo je pitanje eventualne odgovornost FINA-e koja je poduzela radnju izvršenja s obzirom na to da je sam tužitelj, kao stranka postupka, mogao reagirati upotrebom pravnih ovlaštenja.

23. Slijedom navedenog, tužbeni zahtjev je neosnovan u dijelu u kojem ga je prvostupanjski sud prihvatio točkom I. izreke pobijane presude, pa je stoga tuženičinu žalbu valjalo uvažiti, a pobijanu prvostupanjsku presudu u tom dijelu preinačiti primjenom odredbe članka 373. točke 3. Zakona o parničnom postupku.

24. S obzirom na to da je ovaj sud djelomično preinačio prvostupanjsku presudu uslijed čega je tuženica u cijelosti uspjela u sporu, to joj je sukladno odredbi članka 166. stavka 2. u vezi s člankom 154. stavkom 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku valjalo priznati trošak postupka, a koji se sastoji od troška odgovora na tužbu u iznosu od 1.000,00 kn sukladno Tbr. 8. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15; dalje: Tarifa), trošak zastupanja na ročištu održanom 10. studenog 2016. i 21. rujna 2021. u iznosu od 1.000,00 kn (x2) prema Tbr. 9. točka 1. Tarife i trošak sastava dva podneska od 7. studenog 2019. i 17. rujna 2021. u iznosu od 1.000,00 kn (x2) prema Tbr. 8. točka 1. Tarife. Osim ovih troškova postupka, tuženica osnovano potražuje i trošak drugostupanjskog postupka, a koji se sastoji od troška sastava žalbe u iznosu od 1.250,00 kn prema Tbr. 10. točka 1. Tarife, tako da ukupan tuženičin trošak postupka iznosi 7.250,00 kn.

25. Slijedom navedenog, tuženičinu žalbu i protiv točke II. izreke prvostupanjske presude je valjalo uvažiti te i u tom dijelu pobijanu presudu preinačiti primjenom odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a.

Zagreb, 18. ožujka 2022.

Sudac
Gorana Aralica Martinović

Broj zapisa: **eb308-134ef**

Kontrolni broj: **0cc18-5244e-26af2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=GORANA ARALICA MARTINOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.